

Má jediná láska, už tak dlouhý čas
ve svém srdci stále tě mám.
Já pochoval jsem otce i matku svou
a na světě jen tebe už mám.

Víš, kdybych mohla tenkrát se tvojí ženou stát
šťastně spolu mohli jsme žít.
Teď mužem mým je tesař, ach láska má
a jemu navždy věrná chci být.

Věř mi můj milý, je pozdě, ty víš
moje srdce nesmíš už chtít.
Děťátko krásné v mé kolébce spí
musíš zpátky sám odejít.

Zanech svého muže, ach láska má
snad nechceš zůstat navždy chudobná.
Pojď, odpluj se mnou přes moře na sever
on nemůže ti dát to co já.

A co bys můj milý, co moh' bys mi dát
kdybych s tebou chtěla odejít.
Snad dal bys mi šaty a nádherný dům
co s tesařem bych nemohla mít.

Šest krásných lodí já na moři mám
sedmá v přístavu vyčkává
a sto patnáct mužů na jejich palubách
tvé rozkazy očekává.

Pojď, oblékni roucho zlatem protkané
a přes boky dej stříbrný pás
a dítě své se svým mužem zanechej
vždyť svět má pro nás tisíce krás.

Tu pozvedla z kolébky děťátko své
hořké slzy jí smáčely tvář
Buď sbohem mé dítě, Bůh tě opatruj
já vícekrát už nespátřím vás.

Už nádherná loď plachty své napíná
zářivé plachty z hedvábí má
a na moře široké směr nabírá
a na ní láska má a já.

Však nepřešel měsíc a nepřešel den
vím, nemohlo to déle být
Když dívka tak hořce začla naříkat
a nemohlo jí nic utišit.

Proč jenom pláčeš, ach láska má
vždyť máš tu vše co můžeš si přát.
Pro tesaře snad pláčeš, či pro dítě své
co nechala jsi v kolébce spát.

Já nepláču pro svého tesaře
nepláču ani pro dítě své.

Já nad sebou teď pláču, ach láska má
že zlákal mě bohatství tvé.

Však nepřešel týden a nepřešel den
vím, nemohlo to déle být
když obloha tmavne jako nejtmaší noc
a před bouří se není kam skrýt.

Už běsnící bouře lodí kymácí
rve vítr cáry plachet bělostných
a nad černým obzorem hrom burácí
hlas moře zní jak démonů smích.

Pak poslední vlna loď na bok pokládá
a stěžeň jako stéblo ohýbá
a do temných hlubin se loď propadá
a s ní i láska má a já.

Ach pohlédni vzhůru na tu nádhernou zář
a co ta zlatá brána znamená?
To je brána nebes, ach láska má
však pro nás navěky zavřená.

A co je to tam v dálce, mám strach láska má
co tak temné a tak hrozné může být?
To je brána pekel, ach láska má
tam oba dva teď musíme jít